

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

חכמת נשים

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבינו בנימין שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נדר שלום תבב"ץ

פרשת מקץ התשפ"ו

זאת חנוכה

נשים יקרות! לאחר שזכינו לימים כל כך קדושים ומיוחדים, לאור החנוכה בעיצומו, למלאכים הקדושים שירדו ושכנו יחד איתנו בהדלקת הנרות.

בימים אלו אנו מרבים להודות לה' על כל הניסים שעושה עימנו בכל יום, מזמרים ומהללים הלל ושבח להשם יתברך, על כל הניסים שעשה ועושה עימנו בימים ההם בזמן הזה.

וכעת ביום שני מגיעים לשיא של החג הקדוש הוא יום "זאת חנוכה" וידוע שסגולת ימי החנוכה מתבטאת במיוחד ביום האחרון, ומשום כך נתרבו המנהגים והרמזים הקשורים אליו.

הקדמונים קראו ליום זה בשם "חנוכת המזבח" אך במאות וחמישים השנים האחרונות מקובל בתפוצות ישראל לקרוא לו "זאת חנוכה". הכל מתכוונים לדבר אחד, על שם הקריאה של היום השמיני. הקריאה מתחילה בנשיא לבני מנשה שהוא המקריב ביום השמיני, וממשיכים עד הנשיא השנים עשר ומסיימים ב'זאת חנוכת המזבח'.

בשם הרה"ק ר' אלעזר מליזענסק כתוב, שיש שלשה זמנים בשנה שהם עת רצון להתפלל, הא' בעת סעודת מלוה מלכה, ב' ביום שמיני עצרת, והזמן הג' הוא בזאת חנוכה.

והסביר הדבר בדרך משל למלך שבא לבקר בעיר אחת, ואף שתושבי העיר היו עניים אף על פי כן טרחו ועמלו להכין קבלת פנים וסעודה מפוארת כראוי וכנכון לכבוד המלך עד שלא היה ניכר גודל דחקם ומחסורם, אבל כשהגיע הזמן שהמלך עמד לעזבם וללכת לדרכו, אז נפלו לפניו והתאוננו על גורלם המר ועל גודל עניותם, והתחננו לפניו לחוס ולחמול עליהם וליתן להם די מחסורם ולספק צרכיהם.

והנמשל הוא, שבשבתות השנה וכן בכל חגי ומועדי קדשינו כאשר המלך יתברך שמו מופיע אצלינו ביקרו, אנו מכבדים אותו ביקר וגדולה וכבוד ותפארת ואינו ניכר המחסור והלחץ והדחק השורר אצלינו, אבל כאשר מגיעה עת הפרידה במלוה מלכה וכן בשאר הזמנים שהם יום אחרון של חג כאשר עומד המלך להיפרד מאתנו, זהו זמן מסוגל להתפלל ולבקש על נפשינו, ולכן גם בזאת חנוכה שהיא יום האחרון של חנוכה זהו הזמן מסוגל להוושע בכל מילי דמיטב.

וכותב הבני יששכר (כסלו מאמר ב'): "בחנוכה יש מקום לעורר פקודת עקרים ועקרות כעין ראש השנה, הנה לדעתי עיקר העניין

המשך בעמוד הבא

אשר

חיל

מי ימצא

ורחוק

מפנינים

מכרה

חכמת נשים

עיקר הסגולה ביום האחרון הנקרא בפי כל 'זאת חנוכה'."

וידוע שיש תפילה מיוחדת של הצדיק הקדוש רבינו יהודה פתיה זיע"א לזאת חנוכה לאומרה לאחר ההדלקה והיא סגולה מיוחדת מאוד לפקידת עקרות. מי שתמצא את נוסח התפילה יכולה ליצור קשר עם הישיבה הקדושה נהר שלום בטלפון: 02-624-9000 ולקבל את הנוסח מהספר "ימי החנוכה".

כמו כן יום זה הוא עת רצון לקבלת תפילותינו לפרנסה בכבוד. כן כותב בעל 'אמרי נועם' מדזיקוב (חנוכה ח"א): "ידוע מה שהצדיקים אומרים אשר עת מוכשר להמשיך פרנסה טובה לישראל הוא 'זאת חנוכה', וכמו כן בשמיני עצרת שהוא שמיני של חג, מברכים הגשם הרומז על גשמיות ופרנסה, כי 'זאת חנוכה' (שהוא גם יום שמיני) הוא במלכות".

גם ביום זאת חנוכה יש סגולה מיוחדת ורבת תועלת לבני ישראל לכפר על עוונותיהם. חודש תשרי הוא חודש התשובה, ויום הכיפורים הוא יום חיתום הדין, אך חסדי ה' יתברך נמשכים עד הושענא רבה ושמיני עצרת. למרות שאין שום מקור לכך שחוט החסד הזה נמשך עד חנוכה, לא בש"ס ובמדרשים, לא בזוהר הקדוש ולא בכתבי האריז"ל, יש מסורה מדורי דורות שלפיה שערי תשובה עדיין פתוחים עד סוף ימי החנוכה.

כך למשל מובא בספר 'בית אהרן' (קרלין, חנוכה): "נר השמיני של חנוכה היא אותה בחינה עצמה של שמיני עצרת, ולכן אומרים הצדיקים שבחנוכה היא גמול חתימה". כן העיד בנו של בעל ה'בני יששכר', רבי דוד שפירא מדינוב, שאביו אמר בשם צדיקים שמראש חודש אלול עד חנוכה מאירה ברקיע כעין תבנית יד הפשוטה לקבל בעלי תשובה.

הכלל הגדול בסגולת 'זאת חנוכה' יוצא מדברי רבי ישראל מרוז'ין (נר ישראל ח"ב עמ' יח): "מה שצדיקים יכולים לפעול מה' יתברך בראש השנה ויום הכיפורים, יכול כל יהודי לפעול בזאת חנוכה".

ולכן נקח לעצמינו את היום הזה יום חנוכה המזבח ליום תפילה ותחנונים לפני ה' יתברך, בקברות צדיקים או אפילו בבית ליד הנירות. והחנוכה הזו שקשורה ביותר לנשים, תעורר עלינו רחמים גדולים ותאיר מזלינו, לזכות לישועות גדולות ולבנים צדיקים. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

משולחנו הטהור היה אפשר לראות את מידותיו המיוחדות של רבינו, צניעות ענוה ודרך ארץ, בצורה בולטת ביותר. בשבתות וימים טובים היו שרים לפניו שירים והיה שמח בהם מאוד, בפרט שירי הבקשות כפי שהזכרנו במקום אחר.

כמו כן היה אומר דברי תורה מאלפים ומיוחדים על השולחן, וגם היה קורא הסדר שסידר רבינו יוסף חיים זיע"א לומר על השולחן. עוד דבר גדול שראינו אצל רבינו שהיה אוכל במתינות גדולה, לאט לאט ולא במהירות כאדם התאב לאכילה, אלא היה לועס המאכל היטב היטב הרבה מאוד ואח"כ היה בולע, ורק אחר שבלע היה שם בכף עוד אוכל. והיה צוחק על אותם אנשים שבעוד שהמאכל בפיהם, כבר ממלאים את הכף השניה. וכך ג"כ היה מזהיר תמיד לאכול במתינות ולא במהירות כי זה מזיק לאדם גם מבחינה גשמית. כך שמי שהיה רואה את רבינו בשעת האכילה, ראה דלית דין בר אינש, אשרינו שזכינו.

ספינג'

המצרכים:

- 1 ק"ג קמח
- חצי כפית מלח
- 2 כפות שמרים + 2 כפות סוכר (לערבב טוב עם שתי כוסות מים להמתין עד שיעלה)
- 2 כפות סוכר
- 2 כפות קוניאק
- 2-3 כוסות מים שהבצק יהיה רך ולא מימי (בצק דביק)
- שמן בצלחת כדי לעבוד עם יד משומנת
- גזר שלם להניח במחבת הטיגון
- סוכר לציפוי

אופן ההכנה:

לנפות את הקמח. לשים מלח בתוך הקמח למטה ולכסות. להוסיף את הסוכר, קוניאק, תערובת השמרים (עם המים והסוכר), והמים, לערבב הכל ביד ולכסות עם שקית ניילון, לתת לתפוח שעה (אם ממהרים אפשר לשים מים רותחים בבקבוק חם (מגומי) ולהניח מתחת הקערה שיתפח מהר (בחצי שעה)).

להכין סיר לטיגון, גובה הסיר כ-20 ס"מ, לשים שמן עד חצי גובה הסיר, להרתיח, ולהנמיך.

בינתיים להכין תבנית ריקה, ועוד תבנית עם הרבה סוכר, כף מחוררת מברזל.

לקחת כדור מהבצק, לעשות חור באמצע, ליצור כמים בייגלה, ולהכניס לשמן בעזרת מצקת לקחת מן השמן ולשפוך על הבצק, ולדחוף את הבצק לשמן בעזרת המצקת עד שנעשה צבע זהוב יפה, להפוך לצד השני.

להוציא בעזרת הכף המחוררת לתבנית ריקה, ומיד להכניס לתבנית עם הסוכר.

עבודה זו רצויה מאוד שתיעשה על ידי שני אנשים, אחד מכניס את הבצק, ואחד מוציא.

אסור שהכף עם החורים תיגע בסוכר, כדי שלא יכנס בחזרה לשמן והסוכר ישרף וידבק סוכר שרוף, לכן היזהרו שהכף לא תיגע בסוכר.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום